

לפני ראש השנה ביקש רבנו, שיקנו לו את תמונת המלך החדש, והוא שם אותה בסוף ה"מחזור" - בין הדפים לבין הכריכה. בעת התפללות בראש השנה הונחה התמונה לפניו, על תיבת התפלה, ובשעת התפלה, מפעם לפעם היה רבנו מצליף באצבעו על אפו של המלך, והיה הדבר לפלא.

אחרי ראש השנה אמר רבנו למקורביו, שלא יפחדו, כי "הוא" כבר בידיו, והעיר: "שלושה דברים רצוני למסור לכם אודות הקיסר שעלה כעת על כסא מלכותו:

א. "השייגן (פראנץ יוזף) יאריך ימים,

ב. בתקופת חייו יהיה טוב ליהודים,

ג. אחריו אינני רואה מלכות באסטרייך".

ואכן, על ידי מעשהו המתיק רבנו את הדינים שבו ועשהו למלך של חסד; כעבור זמן קצר השתנה יחס המלך ליהודים לטובה. כמו כן, כל דברי קדשו של רבנו נתקיימו במלואם: הוא חי קרוב לגיל תשעים ומלך ס"ח שנה, הוא נקרא מלך חסד, בזמנו אף בוטלו גזירות שהיו קיימות משנים קודמות, ובסוף ימיו התפוררה מלכותו הענקית למדינות קטנות^(ג).

☆☆☆

רבנו ראה פעם כי דינים שורים עליו, על כן יצא לבדו מביתו והתהלך על פני השדה שמחוץ לעיר, מקום שאין מכירים אותו. הוא פגש שם איש פשוט שלא ידעו, והלה החל לחרפו ולגדפו לאין שיעור. לאחר שהלה כילה כל חמתו ונח זעפו, הזמינו רבנו לביתו שיאכל אתו על שלחנו.

(ג) מכתם לדוד לך עמ' נא, ומפי ר' חיים לייב שטיין נ"י.